

desenvainar

Ger: desenvainando • Part: desenvainado

INDICATIVO

	Presente	Pretérito perfecto simple	Pretérito imperfecto
yo	desenvaino	desenvainé	desenvainaba
tú/vos	desenvainas*	desenvainaste	desenvainabas
él/ella/Ud.	desenvaina	desenvainó	desenvainaba
nosotros	desenvainamos	desenvainamos	desenvainábamos
vosotros	desenvaináis	desenvainasteis	desenvainabais
ellos/ellas/Uds.	desenvainan	desenvainaron	desenvainaban
	Futuro	Condicional	
yo	desenvainaré	desenvainaría	
tú/vos	desenvainarás	desenvainarías	
él/ella/Ud.	desenvainará	desenvainaría	
nosotros	desenvainaremos	desenvainaríamos	
vosotros	desenvainaréis	desenvainaríais	
ellos/ellas/Uds.	desenvainarán	desenvainarían	

SUBJUNTIVO

	Presente	Pretérito Imperfecto
yo	desenvaine	desenvainara / desenvainase
tú/vos	desenvaines	desenvainaras / desenvainases
él/ella/Ud.	desenvaine	desenvainara / desenvainase
nosotros	desenvainemos	desenvaináramos / desenvainásemos
vosotros	desenvainéis	desenvainarais / desenvainaseis
ellos/ellas/Uds.	desenvainen	desenvainaran / desenvainasen

IMPERATIVO

	Afirmativo	Negativo
yo	—	—
tú/vos	desenvaina**	no desenvaines
Ud.	desenvaine	no desenvaine
nosotros	desenvainemos	no desenvainemos
vosotros	desenvainad	no desenvainéis
Uds.	desenvainen	no desenvainen

▲ vos: *desenvainás / **desenvainá